

nám. Tmelom sa mali stať vami formované slovenské Hospodárske noviny. Bol to naozaj začiatok niekdajšej Nadácie HNclub a v júli 1997 zo zákona transformovanej na združenie Neformálne ekonomické fórum – Hospodársky klub?

Bol to naozaj začiatok a odvtedy prešlo takmer dvanásť rokov. Dodnes sa uskutočnilo 61 celoklubových zhromaždení, ale všetkých podujatí bolo 182. V priemere sme mali mesačne viac ako jeden klubový míting, čo je svojím spôsobom neuveriteľné. Predovšetkým preto, že podnikatelia sú minimálne tri mesiace v každom roku „mimo“. V januári a v lete boli, sú a podľa všetkého aj vždy budú klubové prázdniny. So vznikom suverénnej Slovenskej republiky sme založili potrebné výročné ceny pre domáce aj zahraničné osobnosti hospodárstva a spoločnosti Zlatý biatec a Prominent ekonomiky. Výsledky z tradičných klubových ankiet ako Best Bank alebo Najsympatickejší poslanec NR SR, člen vlády SR a Politik sveta majú dosť silnú odozvu nielen doma, ale aj za našimi hranicami.

Počet riadnych členov sa udržuje na hranici dvesto, pričom v evidenciách je vyše 150 čestných členov z do-

movy, ďalších 60 členov zo zahraničia na úrovni V.I.P. a nemenej ako 100 členov je v krajských, respektíve regionálnych kluboch. Členov a sympatizantov máme od vzniku klubu aj v Českej republike. Od predvčera máme členov aj z Rakúska, Nemecka a Švajčiarska. Nehovoriac o tom, že viacerí vedúci diplomatických misií v SR majú voľný vstup na väčšinu klubových podujatí. Toto privilégium často využívajú predovšetkým veľvyslanci Spojených štátov a Ruska, v menšom počte aj veľvyslanci Číny, Rakúska, Nemecka, Poľska a Českej republiky. Nejde nám však o počet, ale o kvalitu členov, či skôr o ich pochopenie klubových cieľov.

★ Je to síce reč faktov, ale veľmi stručných. Mohli by ste ich rozviesť? Ako je to dnes s pôvodnými cieľmi združenia a s jeho mediálnymi partnermi?

Ciele sa vôbec nezmenili. Oponovať vládnej, ale aj opozičnej hospodárskej politike, v lepšom prípade stratégiu, napomáhať rozvoju medzinárodných vzťahov a prispievať k dobrému menu Slovenska. Od vlaňajšieho valného zhromaždenia je novou úlohou vyhľadávať economic-

ko-spoločenské kontakty a využívať ich v hospodárskej praxi. Na informovanosť verejnosti o postojoch a názoroch sme využívali predovšetkým ekonomicky orientované denníky ako Hospodárske noviny a Hospodársky denník. Dobrá spolupráca bola aj so Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom. Po dva roky Hlas Ameriky informoval o každom našom podujatí, ale aj o prezentácii našich členov trebárs na Crans-montanskom fóre. Avšak spojenie klubu s denníkmi malo síce pôvab, ale bolo mu ostatnými médiami vytýkané. Nakonca sa uvádzalo ako dôvod nezaujmu iných denníkov a ďalších novín o naše akcie. Tie nechceli robiť imidž konkurencii. Verejnoprávne elektronické médiá sú svojprávné, ale ja osobne ich radšej verejne nehodnotím. Zo slovenskej žurnalistiky a najmä z nemalého počtu jej aktérov som vystrašený. Z neodbornosti, neprofesionálnosti a z neangažovanosti za pravdu a veci národa, z prezentácií ľudskej tuposti, zvráteností a v neposlednom rade aj chválenkárstva verejných činiteľov.

V súčasnosti využívame TASR formou nami platených informácií, webstránku a spolupracujeme s dvoma

Vicepremiér, minister financií I. Mikloš (v strede) získal prestížne ocenenie Prominent ekonomiky 2004. Muž vpravo je plk. J. Spišiak, viceprezident Prezídia PZ SR, ktorý získal najpresvedčivejším spôsobom výročnú cenu Zlatý biatec v jeho doterajšej histórii. Vľavo najvyšší predstaviteľ Gutmannovej banky z Rakúska R. Stahl.

